

Sag. Jeg har derfor ikke stillet Forslag om at henvide det til Udvalg og kan heller ikke støtte Forslaget derom af det ærede Medlem, men maa tilraade ærede Medlemmer, for saa vidt der maatte blive nogen Afstemning, at stemme for, at Sagen gaar umiddelbart til anden Behandling.

Berg: Nu har jeg faaet det Svar, jeg ønskede. Forslaget kommer jo ikke fra Udvalget. (Ordføreren for Forslagsstillerne [Lutein]: Det kommer fra Udvalgets Flertal). Nej, Udvalget har ikke faaet det særlige Hverv at forelægge Lovforslag, men de ærede Medlemmer have indbragt det som Medlemmer af Tinget; det er i fuld Overensstemmelse med Forretningsordenen. Det kunde jo være, at man kunde ønske adskillige Forandringer i dette Lovforslag, men ikke har brudt sig om at udtale sig derom paa dette Stadium ved første Behandling her i Tinget i den Tro, at det vilde blive behandlet i Overensstemmelse med det andet Forslag, idet det jo vil ligge i Udvalgets Haand til enhver Tid at behandle det i Overensstemmelse med dette Forslag. Efter at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har udtalt, at de ikke have ønsket noget saadant, skal jeg imidlertid selvfølgelig ikke insistere paa nogen Afstemning derover, thi Sagen er mig saa let overskuelig, at de Forslag, jeg kan ønske at stille til anden Behandling, meget let kunne stilles uden Hjælp fra de ærede Forslagsstillere.

Formanden (Høgsgbro): Tager det ærede Medlem sit Forslag tilbage? (Berg: Ja.) Forslaget om Henvisning til Udvalg er altsaa taget tilbage. Er der nogen, der optager det? (Ophold.) Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Lutein): Kan jeg saa ikke saa Ordet? Jeg vil blot gøre en ganske kort Bemærkning til det ærede Medlem. (Berg: Saa vil jeg ogsaa gøre en kort Bemærkning og bede om Ordet dertil.)

Formanden (Høgsgbro): Forslaget er taget tilbage, uden at være blevet optaget, og der kan ikke tales mere om det.

Lovforslaget gaar altsaa umiddelbart til 2den Behandling, og jeg anmoder om, at mulige Ændringsforslag til denne maa blive indgivne i Bureauet, inden førstkommende Torsdag Middag Kl. 1.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Afbetaling af den Gæld, som de tvende Kreditforeninger for Gjere af mindre Gjendomme paa Landet have paadraget sig i Anledning af Konverteringen af Foreningernes Hovedobligationer.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2583—84.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Forslagsstilleren (Bust): Naar jeg har tilladt mig at bede om Ordet allerede paa Forhandlingens nuværende Standpunkt, er det for at give Oplysning om nogle Tal, da de Tal, der staa i selve Lovforslaget, som det er forelagt af mig, ikke ere ganske nøjagtige, men runde Tal. Forholdet er, hvad Konverteringen angaar, med Hensyn til disse Kreditforeninger det, at den Sum af Obligationer, som skulde konverteres for den jydsk Kreditforenings Vedkommende var 18,627,750 Kr., og at det, som den jydsk Kreditforening oprindelig kom til at skyldes til Landmandsbanken i Anledning af Konverteringen, fordi Obligationerne skulde udbetales til Shænderhaverne til pari — 100 —, medens der kun kunde faas $96\frac{3}{4}$ for dem i den første Tid, var 618,571 Kr. 6 Ore. Deraf har nu den jydsk Kreditforening i December Termin 1889 indbetalt 56,273 Kr. og i Juni Termin dette Aar 56,040 Kr. 88 Ore, det vil sige i alt 112,314 Kr. Til Rest bliver der altsaa 506,257 Kr., som den jydsk Kreditforening endnu skylder Landmandsbanken. Hertil maa lægges Renten i December Termin forrige Aar 10,717 Kr. 62 Ore og Renten i Juni Termin dette Aar 10,049 Kr. 38 Ore; naar det sker, skylder den jydsk Kreditforening i dette Øjeblik til Landmandsbanken 527,024 Kr. 6 Ore. Det er altsaa det rigtige Tal for den jydsk Kreditforenings Vedkommende; den skylder altsaa godt 500,000 Kr. Reserverfonden ved den jydsk Kreditforening kan det være meget nyttigt at saa oplyst i denne Forbindelse. Der blev i Fjor fra alle Sider, da denne Sag blev forhandlet, udtalt en vis Velvilje mere eller mindre for den, men der fremkom navnlig fra en vis Side i Finansudvalget, hvor den var til Behandling, en Anthynding om, at naar der skulde gjøres noget for denne Kreditforening, var det naturligt, at Reserverfonden kom til at bidrage noget. Vi ere deri forskjellige fra den